

ΜΕΘΟΛΟΓΙΑ

Οι μεθολογίες καθορίζονται από τις αρχές που διέπουν την επικοινωνιακή μέθοδο καθώς επίσης και την προσέγγιση πάνω στην οποία στηρίζεται το ΚΕΠΑ. Εφαρμόζεται η γνωστική προσέγγιση, η οποία υιοθετεί την ολιστική προσέγγιση στην απόκτηση γνώσεων έτσι ώστε οι μαθητές και οι μαθήτριες να χρησιμοποιούν όλες τις αισθήσεις και εμπειρίες τους για να επεξεργαστούν την γλώσσα που λαμβάνουν από το μαθησιακό τους περιβάλλον.

Ο διδάσκων/η διδάσκουσα θα πρέπει να αναγνωρίζει τη σημασία του περιβάλλοντος κατά τη μάθηση όπως το χώρο διδασκαλίας και τις δυνατότητες που προσφέρει ή τους περιορισμούς, τις γενικές γνώσεις των μαθητών στη μητρική τους γλώσσα και πολιτισμό καθώς επίσης και τα συναισθήματα των μαθητών/τριων, τις σχέσεις μεταξύ μαθητών και καθηγητών/τριών αλλά και τις πεποιθήσεις και αντιλήψεις των μαθητών για τη ξένη γλώσσα και τον πολιτισμό της. Προσπαθεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες όλων των μαθητών δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στις ατομικές παραμέτρους όπως π.χ. τα διάφορα κίνητρα του μαθητή, στα είδη των στρατηγικών μάθησης π.χ. ικανότητα να τολμούν να χρησιμοποιούν τη γλώσσα, στους τρόπους μάθησης π.χ. αναλυτικός, οπτικός, κ.λπ. καθώς και στα είδη ευφυΐας π.χ. γλωσσική, διαπροσωπική, ενδοπροσωπική κ.λπ. Παράλληλα επικεντρώνεται στο να παρέχει στους μαθητές την ευκαιρία να εκτίθενται σε δείγματα χρήσης της γλώσσας (πράξεις λόγου) και να μαθαίνουν πώς να τα χρησιμοποιούν. Θεωρεί την έκφραση της προσωπικής γνώμης και τη διάδραση καθώς και τους διαλόγους με τους συμμαθητές μεγάλης σημασίας με στόχο ο μαθητής να χρησιμοποιεί αυτό που μαθαίνει και να συνεργάζεται με τους συμμαθητές του διαδραματίζοντας διάφορους ρόλους και διεκπεραιώνοντας διάφορα καθήκοντα. Πρέπει να επιτυγχάνεται εποικοδόμηση της γνώσης όπου να διασφαλίζονται οι προαπαιτούμενες γνώσεις μέσω ιδεοθύελλας και καθοδηγούμε τον μαθητή να φθάσει στον κανόνα δίνοντας έμφαση στην διαδικασία.

Ως εκ τούτου, η διαφοροποίηση στη διδασκαλία τίθεται σαν βασική πτυχή της διδακτικής πρακτικής εφαρμογής. Βασική πτυχή της διαφοροποίησης αποτελεί και η συμπεριφορά η οποία πρέπει να είναι συμπλήρωμα μιας διαφοροποιημένης διδασκαλίας. Αυτό σημαίνει ότι ο εκπαιδευτικός πρέπει να προσπαθεί συνεχώς να ενισχύει το αυτοσυναισθημα των παιδιών με βάση την αυτοπεποίθηση να επιδοκιμάζει και να ενθαρρύνει τα παιδιά ιδιαίτερα όσα δεν είχαν την ευκαιρία να αναπτύξουν το κίνητρο για επιτυχία. Βασικότερο όμως είναι η εσωτερική διάθεση και στάση των εκπαιδευτικών στη βάση της παραδοχής ότι όλα τα παιδιά μπορούν να μάθουν και όλα τα παιδιά

έχουν αυτό το δικαίωμα, απλά για κάποια παιδιά οφείλει ο εκπαιδευτικός να προσπαθεί περισσότερο και με άλλους τρόπους. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τάξεις είναι μικτής ετοιμότητας, η διδασκαλία πρέπει να παρέχει μάθηση σύμφωνα με τα ενδιαφέροντα, τις ανάγκες, τις ικανότητες και τα μαθησιακά στυλ και των ειδών της πολλαπλής ευφυΐας. Παρέχονται ασκήσεις διαφορετικής ή διαβαθμισμένης δυσκολίας και ο μαθητής έχει την ευκαιρία να επιδοθεί στην πτυχή στην οποία μπορεί να αντεπεξέλθει π.χ. projets. Οι μαθητές εργάζονται όλοι μαζί, ατομικά, σε ζεύγη (Συνεταιριστική μάθηση) και θέτουμε δικλίδες ασφάλειας όσον αφορά τη Συνεργατική μέθοδο π.χ. να υπάρχει διαβάθμιση ασκήσεων έτσι ώστε όλοι να μπορούν να συμμετέχουν και να αυξάνεται ο χρόνος ομιλίας του κάθε μαθητή. Αν εργάζονται σε ομάδες, οι ομάδες πρέπει να μην είναι ομοιογενείς αλλά να είναι μικτής ετοιμότητας και να έχουν ρόλους. Ο εκπαιδευτικός δημιουργεί την κατάλληλη ατμόσφαιρα στην τάξη χωρίς ένταση και αυταρχισμό έτσι ώστε να ενθαρρύνεται η αυτονομία- πρωτοβουλία του μαθητή. Γίνεται ενσωμάτωση και των τεσσάρων δεξιοτήτων σε κάθε μάθημα αν υπάρχει δυνατότητα και εκτός από τα εγχειρίδια χρησιμοποιείται συμπληρωματικό αυθεντικό υλικό σε συνδυασμό με κατάλληλες ασκήσεις που ετοιμάζονται από τους εκπαιδευτικούς. Η εκμάθηση της Τουρκικής γλώσσας εμπεδώνεται μέσα από δραστηριότητες που πηγάζουν από αυθεντικές επικοινωνιακές καταστάσεις. Οι επιπρόσθετες δραστηριότητες όπως: οι ανταλλαγές μαθητών στα πλαίσια των Ευρωπαϊκών προγραμμάτων εορτασμός της Ημέρας της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ημέρας Γλωσσών κλπ, ολοκληρώνουν το φάσμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και στοχεύουν στο να επιτευχθούν τα βέλτιστα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα.

Προτεινόμενη βιβλιογραφία:

Κουτσελίνη- Ιωαννίδου, Μαίρη (2008). *Εποικοδόμηση και Διαφοροποίηση*

Διδασκαλίας – Μάθησης σε τάξεις μικτής ικανότητας, Λευκωσία:

Lithografica

Μ. Κουτσελίνη-Ιωαννίδου / Ι.Ε. Πυργιωτάκης (2015) *Διαφοροποίηση της διδασκαλίας και της μάθησης*, Αθήνα: Πεδίο.

www.moec.gov.cy Αναλυτικά Προγράμματα - Προγράμματα

Σπουδών Κείμενο ΚΕΠΙΑ - Διδακτική Μεθοδολογία

Diane Ravitch: <http://www.ascd.org/research-a-topic/differentiated-instruction-resources.aspx> *Differentiated Instruction*, Alexandria,

VA,(consulted on 16/6/2016)

Carol Tomlinson: <http://caroltomlinson/Presentation/Strategies-fi>
Strategies For Differentiating Instruction, Nunavut February 24, 2010
(consulted on 16/6/2016)